

Rama IX Art Museum Foundation

XSPACE THE XHIBITION

26 NOV 2020 - 28 FEB 2021

XSPACE GALLERY

Vol.01/2020

Rama IX Art Museum Foundation

XSPACE THE XHIBITION

ROUGH

HUMAN RELATIVITY

BANGKOK JOURNEY READYMADE

“Multiple Possibilities of Space”

Xspace คือ พื้นที่จุดคิดทางความคิดแห่งใหม่ ที่งานสร้างสรรค์หลากหลายแขนงเดินทางมาบรรจบพบกัน พื้นที่แห่งนี้เปรียบเสมือนประตูที่เปิดสู่เส้นทางใหม่ๆ ของพรมแดนแห่งการสร้างสรรค์ ที่เป็นทั้งพื้นที่แสดงงานศิลปะและผลงานดีไซน์ร่วมสมัย พื้นที่การแสดงผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ดีไซน์, งานออกแบบผลิตภัณฑ์และงานสถาปัตยกรรม ไปจนถึงเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เปิดโอกาสให้กิจกรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ หลากหลายไร้ขีดจำกัด

In today's world, where boundaries in scientific and artistic disciplines are gradually dissolving, XSPACE represents a space for this new intersection of emerging ideas. The facade of our building is a perfect expression of this. Designed in the shape of a louver, it symbolizes an exposure to the light and wind of creativity. XSPACE provides an exhibition area for furniture design, art product design, and architectural works. This contemporary cultural arena allows different media actors to meet and expand the limits of their creativity.

Rama IX Art Museum Foundation

ROUGH

ROUGH is a project of the Rama IX Art Museum Foundation

ROUGH

สุนทรียะแห่งความจริงแท้อันไร้การปรุงแต่ง

สิ่งจะแห่งวิศุ คือแนวคิดทางสถาปัตยกรรมและศิลปะแห่งยุคโมเดิร์น ที่นำเสนอสุนทรียะแห่งความจริงแท้ของวัตถุด้วยการนำเสนอรูปแบบและคุณค่าของงานอันบริสุทธิ์เที่ยงแท้ ไม่เสแสร้งหรือพยายามเป็นอะไรมากกว่าตัวเอง นั่นก็คือความเรียบง่าย ความมีระเบียบ และความสอดคล้องประสานกลมกลืนทางทัศนธาตุ

เช่นเดียวกับผลงานภาพถ่ายของ ศุภชัย เกศการณกุล ที่บันทึกสารพัดร่องรอยบนพื้นผิวที่ผ่านการเวลาของตึกรามบ้านช่อง สิ่งของวิศุจากสถานที่ต่างๆ หรือแม้แต่วัตถุที่คนหลากหลายชั้นนำมาถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่าย Abstract ที่สวยงามแปลกตา จนอาจนึกไม่ถึงว่าเป็นสิ่งที่เราพบเห็นจนชินตาทุกวี่วัน

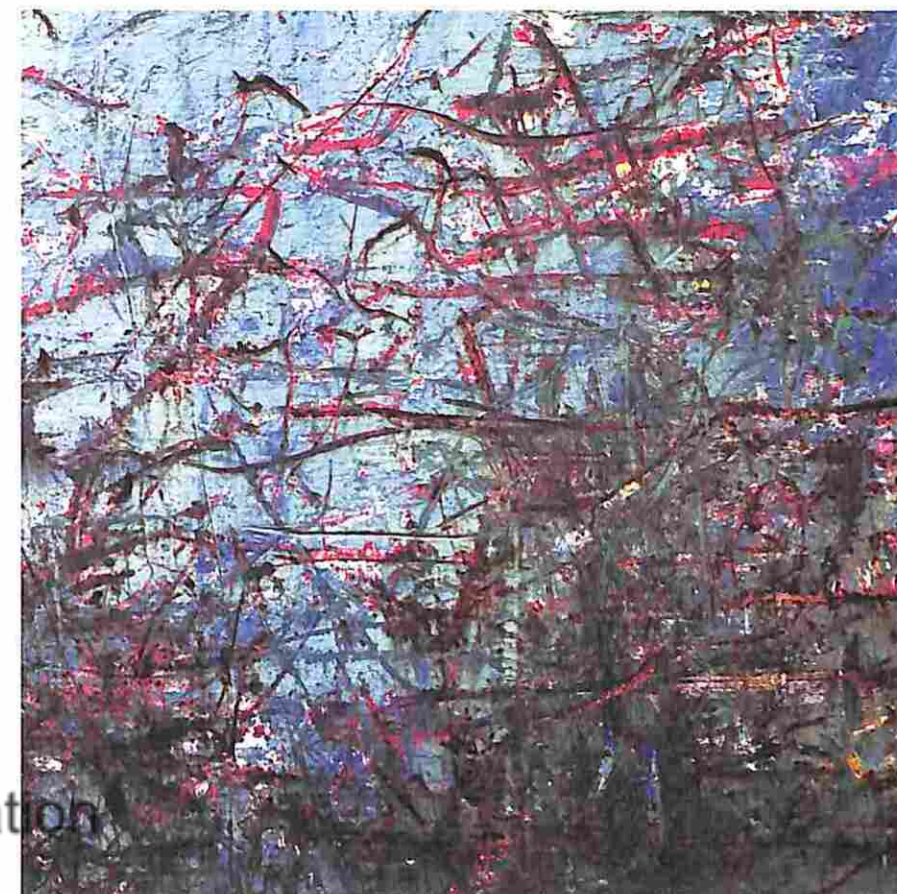
Rama IX Art Museum Foundation

ROUGH

The Unadulterated Aesthetics of Truth

Truth to materials is the concept of architecture and art of the modern era that presents the true aesthetics of objects by offering the form and value of absolute pure beauty. Do not pretend or try to be anything more than yourself that is simplicity, orderliness, and the harmony of visual elements.

The same is true for Supachai Ketkaroonkul's photographic work that records all kinds of traces on the timeless surfaces of buildings. Material items from various locations or even a multicultural landscape are conveyed as a beautiful abstract photo, as if it may not imagine that it is something that we have seen every day.

Title : *Klong Toey A*, 2008
Technique : Photography, Film camera, Giclée printing
Size : 80 x 80 cm.

ศุภชัยสังเกตความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมเล็กๆ รอบตัว จากสถานที่ที่เคยอยู่ เคยทำงาน และเคยใช้ชีวิต จากนั้นเดินทางไกลออกไปนอกพื้นที่คุ้นเคย จนกระทั่งวัฒนธรรมที่แตกต่าง เขาเห็นและบันทึกความเปลี่ยนแปลงระดับเล็กน้อยที่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของเมือง โดยฝีมือของนักออกแบบ นักออกแบบ และนักประดิษฐ์จำเป็น

Supachai observed changes in the small environment around him, from places where he used to live, work, and spend a life. Then traveled to unfamiliar areas and different cultures. He saw and recorded the gradual change of the city by the craftsmanship of the designers or people who want to be a designer and people who had to be the inventors.

Title : *The Origin B*, 2014
Technique : Photography, Film camera, Giclée printing
Size : 80 x 80 cm.

ด้วยความช่วยเหลือของดินฟ้าอากาศ แดด ลม ฝน และเวลา เขาสังเกตเห็นรสนิยมการใช้สีของคนเหล่านั้นที่ถูกกลืนกลายโดยธรรมชาติ เป็นความร่วมมือกันโดยไม่ได้ตั้งใจ ผ่านการหมกหมุ่นสำรวจ และถ่ายภาพ จนกลายเป็นความรื่นรมย์ทางสายตาของช่างภาพที่หลงใหลสี การจัดวางที่ลงตัว ผิวสัมผัส และความเปลี่ยนแปลง โดยตั้งใจ โดยความจำเป็น และโดยความบังเอิญ

With the benefit of the naturals, sun, wind, rain, and time, he noticed the color taste of those who naturally refined. It was an accidental collaboration. Through the obsession with exploration and photography, it becomes a visual delight for a photographer who is obsessed with color, perfect placement, texture, and intentional change in necessity and by chance.

Rama IX Art Museum Foundation

Title : *Istanbul*, 2013
Technique : Photography, Film camera, Giclée printing
Size : 70 x 70 cm.

ผลงานชุดนี้ ถูกจัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่เขาเดินทางไปยังกรุงอิสตันบูล ตุรกี และบังเอิญผ่านไปเห็นผนังกำแพงที่เต็มไปด้วยโปสเตอร์และใบปลิวต่างๆ ถูกฉีกขาดจนเห็นชั้นที่ทับซ้อนกันนับไม่ถ้วน เขาจึงบันทึกความประทับใจนั้นลงบนแผ่นฟิล์ม ผลงานชุดนี้ทำให้เราหวนรำลึกไปถึงงานศิลปะแบบ Decollage (ดึงออก) ซึ่งเป็นเทคนิคของกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะ: Nouveau Realisme ของฝรั่งเศส ที่ตรงกันข้ามกับการคอลลาจ (ปะติด) เทคนิคนี้เป็นการฉีก หรือฉีกทิ้งภาพออก โดยมักใช้ภาพโปสเตอร์ปะทับกันหลายชั้น แล้วตัดหรือฉีกบางส่วนของแต่ละชั้นออก เพื่อสร้างภาพใหม่ขึ้นมา

This series of works, Supachai, created during his trip to Istanbul, Turkey, and accidentally saw a wall full of posters and flyers being torn and revealed countless overlapping layers. Thus he recorded that impression on film. This collection reminds us of the Decollage (Pull Out), a technique of France's Nouveau Realisme art movement that is the opposite of Collage. This technique is to cut, tear, and tear the image out. Most often, poster images are placing on top of each other. Then cut or tear apart each layer to create new artwork.

Title : *Krabi A*, 2018
Technique : Photography, Film camera, Giclée printing
Size : 100 x 160 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Title : *Krabi B*, 2018
Technique : Photography, Film camera, Giclée printing
Size : 100 x 160 cm.

“เหตุผลที่ผมยังถ่ายภาพอยู่ เพราะเวลาหวนกลับไปดูภาพถ่าย ผมจะจำบรรยากาศ จำสถานที่นั้นๆ ได้ชัดเจน ว่าผมถ่ายภาพนี้อยู่ที่ไหน การกลับไปดูภาพถ่ายเหล่านี้ เหมือนผมได้นั่งไทม์แมชชีนกลับไปในช่วงเวลาเหล่านั้นอีกครั้ง ความสำคัญของการถ่ายภาพคือเวลา เราใช้เวลากับสิ่งที่เราย้ายนานแค่ไหน ซึ่งตอบคำถามที่ว่า ทำไมผมถึงใช้ฟิล์มถ่ายภาพ เพราะผมใช้เวลาอยู่กับมันได้นานกว่า”

“When I look at the photos, I will remember the atmosphere. I clearly remember the places where I took these pictures. That is the reason why I'm still taking pictures. Looking back at these photos, it was like I was sitting in the time machine back to those times. The importance of photography is time, and how long do we spend on the things we shoot? It answers the question of why I use photo film. It is because I can spend a longer time with it.”

ด้วยเหตุนี้ ภาพถ่ายทั้งหมดถูกบันทึกผ่านฟิล์มด้วยกล้องมิดิแยมฟอร์แมต และ 135 มิลลิเมตร เพราะเขายังคงหลงใหลในสุนทรีภาพของเกรนฟิล์มและสีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

Since he was fascinated by the aesthetics of the unique film grain and color, all images captured on film with a medium format and 135mm camera.

SUPACHAI KETKAROONKUL

ศิลปินภาพถ่าย ผู้นำเสนอผลงานภาพถ่ายที่บันทึกสารพัดเรื่องราวบนพื้นผิวที่ผ่านกาลเวลาของตึกรามบ้านช่องและสิ่งของวิเศษจากสถานที่ต่างๆ ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่าย Abstract ที่สวยงามแปลกตอย่างน่าอัศจรรย์ จนอาจนึกไม่ถึงว่าเป็นสิ่งที่เห็นจนชินตาทุกวัน ทุกชิ้นเป็นศิลปินที่ยังคงทำงานแบบอิสระคือ การถ่ายภาพด้วยฟิล์ม โดยใช้กล้องหนึ่งตัวและเลนส์หนึ่งตัว และนำเสนอภาพโดยไม่ครอบเฟรม ด้วยความหลงใหลในสุนทริยภาพของเกรนฟิล์ม และสีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

Born : 6 September 1973

Education

- 2006 Maitre de l'Arts et l'Audiovisuelle
Mention Cinema, Université Paris
Panthéon-Sorbonne, Paris, France
- 1994 Film Department, Bachelor Degree,
Mass Communication and
Journalism, Thammasat University,
Bangkok, Thailand
- 1990 Assumption College,
Bangkok, Thailand

EXHIBITION

- 2018 Portrait I Woman , Atta Gallery, Bangkok
- 2018 Portrait I Architect and Artist , The Millennium Hilton, Bangkok
- 2018 Portrait I Woman, Atta Gallery, Bangkok
- 2018 Portrait I Architect and Artist, The Millennium Hilton, Bangkok
- 2017 Considerateness in Design, ความใส่ใจในดีไซน์,
Group Exhibition, Rachadumnern Gallery, Bangkok
- 2017 Les Parisiens, Photo Book, Sommutthi, Bangkok
- 2015 Portrait, ครึ่งหนึ่งใบเวลาหนึ่ง, Pocket Book, Writer Books,
Bangkok
- 2013 Remember with Toshiba, Siam Center
- 2013 12 Portraits, Photo Exhibition, Siam Center
- 2013 Landmine Survivors - Portrait, Ministry of Foreign Affairs,
Siam Paragon
- 2010 Paris L'Endroit et L'Envers : Paris, Verse/Reversed
Alliance Française Bangkok, Chiang Mai, Phuket
- 2010 Mixed-Mitr : Group Exhibition 50th anniversary of The Royal
Photographic Society of Thailand, Bangkok Art Centre
- 2008 A Walk to Remember, Gaysorn Shopping Centre
- 2008 From the Wild to Paris - An exhibition of two photographers
(with ML Prinyakorn Vorawan), People Space, Bangkok
- 2008 In Paris, Pocket Book, Open Books, Bangkok
- 2006 Reopen Group Exhibition, Portrait, Playground, Bangkok
- 2001 Nepal Suntana Restaurant, Bangkok

Rama IX Art Museum Foundation

HUMAN
RELATIVITY

HUMAN RELATIVITY สัมพันธภาพและสัมพัทธภาพ

งานศิลปะที่ถ่ายทอดความหลากหลายมิติของมนุษย์ทั้งในรูปแบบของ สัมพันธภาพ และ สัมพัทธภาพ

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตพิเศษที่ข้องเกี่ยวกับ 2 คำนี้ตั้งแต่เริ่มกำเนิดจนถึงตราลบหายใจสุดท้าย

“...สัมพันธภาพ หมายถึง ความผูกพันหรือความเกี่ยวข้อง

สัมพัทธภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบกันหรือสถานะที่ต่างกันในเชิงเปรียบเทียบ...”

ความเป็นมนุษย์ในรูปแบบของความสัมพัทธ์อยู่ 3 มิติ คือ

- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน
- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ

และสัมพัทธภาพในบริบทต่างๆของมนุษย์นั้นก็เกิดขึ้นตลอดเวลาในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นมิติภายในภายนอก

มิติลึกซึ้งหรือผิวเผิน มิติสว่าง เรียบง่ายซับซ้อน สุขทุกข์ เบิกจกและกลุ่มคน ความคิดเชิงเหตุผล

และอารมณ์ความรู้สึก

มิติในหลากหลายแง่มุมของทั้ง 2 คำนี้ถูกสื่อสารผ่านผลงานศิลปะชิ้นเยี่ยมที่สร้างสรรค์โดย 8 ศิลปินไทย

ไกรวิจิต พึ่งเกษมสมบูรณ์, เบลี น้อยจินดา, สันติ ลอริชวี, สนิทศน์ ประดิษฐ์ทัศนีย์, เนียม มะวรรณทอง,

กมลศักดิ์ อติพิบูลย์สิน, อติวิศว์ อังครธรรมรัตน์ และเต็มใจ ชลศิริ

ทั้ง 8 ศิลปินได้พูดถึงเรื่องราวของสัมพันธภาพ-สัมพัทธภาพในแง่มุมที่แตกต่างกัน แสดงออกผ่านสื่อศิลปะ

ที่เป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวโดยอยู่บนพื้นฐานที่ศิลปินเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะร่วมสมัยสามารถสื่อสารได้

อย่างลึกซึ้งและเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งจนถึงผสานกลมกลืนกับการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบันได้

Title : *Untitled* (2018)
Technique : Oil on Canvas
Size : 156 x 140 cm.
Courtesy of ARTIST+RUN Gallery

Title : *Untitled* (2017)
Technique : Oil on Canvas
Size : 160 x 144 cm.
Courtesy of ARTIST+RUN Gallery

Rama IX Art Museum Foundation

HUMAN RELATIVITY

An art piece that conveys humans' multi-dimensionality in terms of both relation and relativity.

Humans are special living things that are related to these 2 terms from birth till the last breath.

“...Relation means bond or association.

Relativity means comparison or comparatively different status...”

There are 3 dimensional forms of relation to humanness:

- Relation between humans co-existing
- Relation between humans and nature and the environment
- Relation between humans and the supernatural

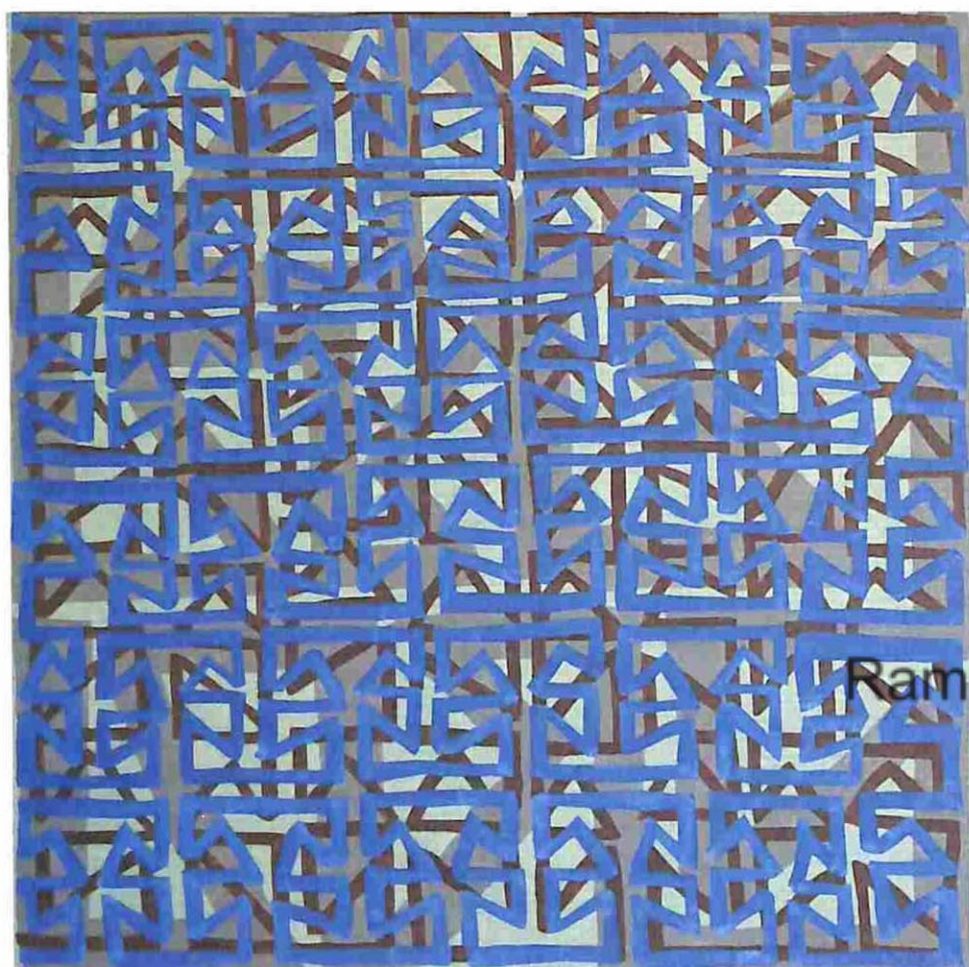
And relativity in the diverse contexts of humans occurs all the time in various dimensions, inner or outer, profound or superficial, dark or light, simple or complex, happiness or suffering, individual or collective, logical thought or emotional feeling.

The dimensions in diverse aspects of these 2 terms are communicated through superb art pieces created by 8 Thai artists: Thawijit Puengkasemsomboon, May-T Nojinda, Santi Lawrachawee, Sanitas Pradittasnee, Niam Mawornkanong, Gumsak Atipiboonsin, Adiwit Ansathammarat and Temjai Cholsiri.

The 8 artists have talked about the matters of relation and relativity in different aspects exhibited through idiosyncratic art pieces. This happened on the basis of the fact that the artists are very confident that contemporary art pieces can communicate profoundly and become parts of and even blend in with the living of people in the present time.

สิ่งแรกๆที่ผมสนใจและนำมาใช้ทำงานศิลปะคือ “space” ซึ่งในระยะเริ่มต้น space ดังกล่าวนี้น่าจะมาจากธรรมชาติ เช่น พื้นที่โล่งว่างใน landscape หรือความกว้างใหญ่มหาศาลของท้องฟ้าและท้องทะเล seascape และอื่นๆ เมื่อเวลาผ่านไป space ที่ผมสนใจได้เคลื่อนย้ายไปสู่สิ่งต่างๆ ทั้งนามธรรม (ความคิด, อารมณ์, ความรู้สึก) และรูปธรรม (สิ่งของ, เครื่องใช้, รูปร่างรูปทรงต่างๆ) ผมเชื่อว่า space เปรียบเสมือนพื้นที่ที่สามารถบรรจุพลังงานและโอกาสที่จะขับเคลื่อนความเป็นไปได้ต่างๆ ให้เกิดขึ้นอย่างไม่สิ้นสุด ในผลงานปัจจุบัน ผมยังคงจดจ่ออยู่กับการทำงานที่ใช้ space เป็นหลัก โดยมุ่งสำรวจไปถึงช่องว่างที่ถูกปล่อยละเลยไว้ของวัตถุ จ้างของเครื่องใช้ (รูปธรรม) หรือโอกาส (นามธรรม) ที่ซ่อนเร้นค้ำจากกิจกรรมบริบทของมนุษย์ ด้วยการพยายามทบทวน ค้นหาสาร ลองผิดลองถูก เปลี่ยนสถานะ เปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยให้ของที่ไร้ค่าเหล่านี้ กลืนกลายเป็นเครื่องมือสื่อภาษา ที่ผมกำลังครุ่นคิดและฝึกปฏิบัติกับตัวเองและปฏิบัติยากที่ผมมีต่อสังคมในแง่มุมต่างๆ

One of the first things in which I was interested and applied in creating artworks was “space”. In the initial period, the space was derived from nature, for instance, the empty space in a landscape or the immense vastness of the sky and the sea, a seascape and other things. As time passed, the spaces that captured my interest shifted to those of other things both abstract (thoughts, emotions, feelings) and concrete (objects, utensils, shapes and forms). I believe that space is like an area that can contain energy and the opportunities to instigate possibilities infinitely. For the current works, I still focus on working with space as the main element, focusing on exploring the neglected empty spaces of objects, belongings, utensils (concrete) or opportunities (abstract) that have become out of order and valueless through humans' consumption activities. This is done by trying to review and search for substances, taking the trial-and-error approach, changing statuses and changing utilities in order to turn these valueless things into linguistic communicating instruments, and this is what I am contemplating and training myself to practice and my reaction to society in various aspects.

Title : *No one can win every battle*, 2020
Technique : Acrylic on canvas
Size : 100 x 100 cm.

ผมวาดภาพของครอบครัวด้วยแรงบันดาลใจจากรูปทรงที่เกิดจากเส้น เส้นที่เป็นโครงสร้างของบ้าน บ้านที่เกิดจากการทับซ้อนของหลากสี จนเกิดเป็นรูปทรงที่สลับซับซ้อนต่อกันเล่าเรื่องราวของชีวิต ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาของชีวิตประจำวัน

Rama IX Art Museum Foundation

Title : *Live like there is no midnight*, 2020
Technique : Acrylic on canvas
Size : 100 x 100 cm.

These paintings of my family portrait are inspired by shapes formed with lines — lines that form the house structure and the house that is formed by the multi-color overlapping to create complicated shapes portraying the events that happen in each fragment of time in everyday life.

Title : ... Or we are all just stardust...
Technique : Cut mirrors and ashes
Size : 2000 cm. in diameter, 2800 cm. in height

Rama IX Art Museum Foundation

จากสภาพสังคมที่ปรับเปลี่ยนตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ความเป็นปัจเจกเด่นชัดขึ้น
ความถูกผิดจากवादคำ กลายเป็นสีเทาและขึ้นกับเหตุผลที่ปัจเจกอ้างถึงความจริง
ปริศนาคืออะไรกันแน่
เทคโนโลยีเปลี่ยน แต่คนไม่เคยเปลี่ยน ความยึดถือตัวตนกลับเด่นชัดขึ้น (รัก โลภ โกรธ หลง)
จากสงครามการล่าสัตว์ มาสู่สงครามการค้าและเงินบาท
ความจริงภายใน คืออะไรกันแน่ สิ่งที่เรายึดถืออยู่ คืออะไรกันแน่
สิ่งที่เห็น คือ สิ่งที่เป็นหรือไม่
งาน Installation ชิ้นนี้เป็นเหมือนการเปิดพื้นที่ให้คนได้ชะลอ ค้นหา สะท้อนความคิด
ตั้งคำถามต่อสิ่งที่เห็น และ สิ่งที่เป็น
สมบัติ หรือ ความจริง
เปลือก หรือ เนื้อใน
การคงอยู่ หรือ การสลายไป
ตัวตน หรือ ความว่างเปล่า
Outer skin / Core value
Existence / Decaying
Life / Death
Attachment / Nothingness
Convention / The absolute truth
สิ่งที่เรายึดถืออยู่คืออะไรกันแน่
ภาพที่เห็น คือ สิ่งที่เป็นหรือไม่
ภาพที่เห็น คือ ตัวตนที่เรายึดถือหรือไม่
ความจริง แท้ คืออะไรกันแน่สิ่งที่เรายึดถืออยู่คืออะไรกันแน่
พรวิสัย

Society changes because of changing technology.
Individuality becomes more pronounced.
Black and white get mixed as gray;
right and wrong become relative,
depending on points of reference.
What is then Paramattha Sacca (Ultimate Truth)?
Technology changes, but humans never change.
Self-attachment becomes more pronounced. Love,
greed, anger and lust remain.
Hunting wars are replaced by wars of
trade and missiles.
What is inner truth?
What is the thing we hold onto?
Is what we see what is?

This installation opens up space for people to slow
down, discover, reflect and ask questions regarding:
What is and what is seen;
Convention and truth;
The outer skin and the core inside;
Existence and disintegration;
Life and death, and;
Attachment and nothingness.
What do we hold onto?
Is what we see the same as what it is?
Is what we see what we hold onto?
What is the ultimate truth, the essence, without
conventional assumption?
Are we done with it?